

пѫдъ — пенда
 пѫта — пента
 пѫтъкъ — пенток
 пѫтъ десютъ — пендесет
 рѫдъ — ренд
 скатъцъ — свентец
 скъмъ — семента pl.
 тела — теленга pl.

тажити — тенджи 3 p. sing.
 чадо — чендо
 чадити — чендила жена
 шампа — шемпа
 гарбък — ерембица
 юдръ — ендър, ендръ
 юзтикъ — ендзик
 ютры — енгръва и др.

И по консонантните групи **щ** и **жд** старото славянско население въ Македония съставя част отъ източния (български) югославянски дѣлъ. Мѣстните стари имена ни даватъ примѣри. Въ Кратовско има мѣстностъ Пѣщникъ, позната още въ 1341 г. съ това име¹⁾, въ Дебърско има с. Граjdане, въ Кичевско с. Бърждани, въ Тиквешъ с. Рожденъ, с. Прѣжево, въ Кукушко с. Междурѣкъ, въ Юстендилско с. Грамаждано, с. Рѣждавица, въ Осоговско с. Сажденикъ, въ Прѣспа с. Граждино, планината между Малешевско и Петричъ се нарича Огражденъ, въ Скопско с. Маджари, въ Прилѣпско с. Кривогащани, което е познато още по една Душанова грамота отъ 1337—1345 г.²⁾, с. Пещерица, с. Пещалево, въ Охридско с. Пещчани (може би и отъ Пѣсъчани), с. Радожда, познато и прѣзъ XIV в. като Радобѣжда³⁾, въ Мориовско с. Пещани, въ Тиквешъ с. Пещерница и др. И въ съсѣдните албански земи срѣщаме с. Гражданъ на югъ отъ Мокра край р. Дѣволъ, с. Пещянъ и с. Саждани по спусъците на планина Томоръ и др.

Нѣма да привеждаме други имена отъ по-далечни краища въ Албания, Епиръ, Тесалия и Пелопонесь, както и примѣри отъ новогръцкия езикъ, защото тѣ не засѣгатъ прѣко нашия въпросъ. По тѣхъ вече има и доста писано⁴⁾.

1) Йор. Ивановъ, Български старини, 245, 246.

2) Гласник XIII, 372.

3) Ст. Новаковић, Законски споменици, стр. 672.

4) Fr. Miklosich, Die slavischen Elemente im Neugriechischen, въ Sitzungsbs. на Виенската академия, LXIII. — Д. Матовъ, Гръцко-български студии, въ Mcб. IX, 21 сл. — G. Meuer, Neugriechische Studien I, II, въ Sitzungsbs. на Виен. академия, CXXX, CXXXII. — M. Фасмеръ, Грекославянскія этюды, въ Извѣстія отд. рус. яз. и слов., XI, XII. — Гильфердингъ, Собрание сочиненій, I, 281—296. — П. А. Лавровъ въ рецензията на А. Л. Погодинъ труда, въ ЖМНПр. № 336. — Ст. Младеновъ въ рецензия на Лавровата рецензия, въ Псп. LXIII. — Niederle, Slov. star. II, 441 сл.